

Vi snakkes

KIRKEBLAD FOR KRAGERØ, SKÅTØY OG LEVANGSHEIA
NR. 4 - DESEMBER - 2008

God Jul!

TERRA SKADEFORSIKRING
blir formidlet av **Kragerø Sparebank**

Kragerø Sparebank
«Lokalbanken siden 1840»

Ingen får så juleklammer

For ikke mindre enn 52. gang er Inger Bekkvik nå på besøk i det hun godt kan kalle sitt andre hjemland, nemlig Litauen. Og denne gangen kommer hun ikke hjem igjen til jul. Nei, denne gangen vil hun feire jul med sine mange venner i Pasvalys.

Det er så stor kontrast å komme hjem igjen til! Jeg har feira jul i Litauen en gang før, og opplevde det faktisk mer avslappende enn å dra hjem igjen før jul, så nå blir jeg der. Selv om det og blir travelt på sin måte, synes jeg likevel det er bedre. Det blir mer ro til å være sammen med gode venner, og det er deilig, og jeg får bli med på flere julefester og treffe flere folk, forteller Inger Bekkvik i sofakroken hjemme før avreise. – Akkurat det med kontraster, synes jeg er veldig slitsomt. Der nede er det så mange som får kun den ene pakka jeg kommer med, og de er så takknemlige for den. Vi lager til fester og gir dem en ordentlig middag, og de setter så pris på det. Så kommer jeg hjem, og vi vet jo hvordan det er. Jeg merker at dette tar litt på etter hvert, sier hun. Inger Bekkvik innrømmer at hun er sliten nå, og hun gleder seg til noen roligere dager i Pasvalys. – Jeg har visst minst jobba 200 % i det siste, ler hun, – det er så mye som må være klart til selve turen, og så er det alle julegavene

og sekkene med klær! Vi har til sammen med tusen pakker i år og, og syv hundre sekker med klær. Hun har venner som kommer og hjelper henne å pakke dag etter dag. Selv står hun opp klokka seks om morgenen, og holder på til hun legger seg. Leiligheten har en smal rydda sti mellom salongbordet og kjøkkenet, resten er på det meste fylt med klær og leker som skal sorteres og pakkes ned til turen. – Det blir en vane, men det blir ryddig før jul, sier hun. – Jeg har jo så mange hjelpere rundt i distriktet også, og jeg hadde ikke fått det til uten alle som kommer med pakker. Fra Helle, Levangsheia, Kjølbrønn og Skarbo får vi ferdige pakker, og en mengde enkeltpersoner fra hele distriktet kommer med både klær og penger. Det betyr så mye alt sammen!

Hvordan det går an å holde orden på hvem som skal ha julegave, må vel være litt av et hodebry, tenker kanskje vi. Men nei da. Inger har liste, og kommer med en bok der navn og alder er nedtegnet på alle barna som skal ha, og på de gamle eller andre som skal ha pakke.

- Så når vi kommer ned nå, da blir det i tur og orden fest i Kulturhuset for hundre unger, to barnehager får besøk, tre barnehjem, og selvsagt for de femti ungene som kommer til Suppekjøkkenet. To skoler skal ha juleavslutning, og vi skal også besøke to pleiehjem og et sykehjem.

Inger trekker pusten, og jeg tenker at jeg synes hun snakka om å ta det med ro...

De feirer jul på katolsk vis i Pasvalys. Inger forteller at de begynner gjerne ikke julefeiringen før første juledag. Da går de i kirken to ganger, gjerne flere, og denne dagen

spiser de et tradisjonelt måltid, bestående av ikke mindre enn tolv retter. Hver rett henspiller på en av apostlene. Feiringen dreier seg mye om familien, sier hun og legger til at de er utrolig gavmilde.

Inger Bekkevik forteller og forteller om Litauen og alle sine venner og bekjente der nede. Hun har et forhold til så mange, så mange. - Ingen får så mange klemmer som Inger til jul, sa en bekjent av henne til meg, og jeg tror det så gjerne. En sånn hjertevarme som hun utviser, må jo resultere i mange klemmer. Mange, mange mennesker venter på at Inger skal komme, kanskje særlig nå til jul. Og vissheten om alle de som venter, gjør at hun pakker store biler fulle og drar av sted. Gang på gang.

Gunvor Elise Ufsvatn

”De ni lesninger”

FOR 15. GANG

Sist søndag ble ”De ni lesninger” framført i Kragerø kirke for 15. gang, og igjen var kirka så godt som fullsatt. Det kan virke som om det å få med seg ”lesningene”, er i ferd med å bli en del av juleforberedelsene som folk må ha med seg. - Vi snakkes har hatt en prat med organist og Kantori-dirigent Robert Carding om ”Festival of nine lessons and carols” – som er lesningenes opprinnelige betegnelse.

å spørsmålet om litt historikk omkring lesningene, forteller Robert at de stammer fra byen Truro, ”hovedstad” i Cornwall, England. På slutten av 1800-tallet fikk byen ny kirke, - den sist bygde gotiske kirke i landet -; omtrent samtidig skreiv biskopen i byen ”De ni lesninger”. Siden har lesningene vært i bruk, ikke bare i England, men i flere andre land – inkludert Norge, og altså da blant annet i Kragerø siden 1994. Hver julaften framføres ”Festival of nine lessons and carols” i Kings College Chapel i Cambridge, - derfra overføres de til hele verden via BBC – folk står i kø i timevis for å komme inn i kirka for å være med. Robert forteller at han er vokst opp med lesningene, ettersom han som korgutt fra 6-årsalderen var med under lesningene hver jul i mange år. Så hans forhold til dem er av lang varighet – og det er sterkt.

Olav: I hvor stor grad er innholdet i lesningene fast og uforanderlig ?

Robert: Tekstene ligger ganske så fast, men kan varieres og forandres hvis man kommer over noe man mener er spesielt godt egna. De musikalske innslagene er lettere og vanligere å gjøre forandringer i, men

så er det det at man er veldig glad i de innslagene som ligger der – pluss at folk er opptatte av det faste og forutsigbare. Så i stedet for å skifte ut innslag, blir det heller å beholde og *plusse på*. Alt i alt er nok likevel justeringene fra år til år ganske umerkelige, - tradisjonene er sterke!

Olav: Er det bare her i Kragerø at lesningene har blitt en fast del av kirkas og folks julefeiring

Robert: Nei, de brukes flere steder, men vi i Kragerø praktiserer trolig den mest kompliserte varianten av dem – i og med at vi har to kor i sving, vi har hele elleve solister, vi har vekselsang, fløyte- og trompetspill, - og vi bruker hele kirkerommet på forskjellige måter for å få best mulig effekt ut av det vi gjør. Så det ligger mye regiarbeid bak det som kirkegjengerne denne kvelden opplever, og det ligger mye øving bak framføringa. For sjølv om stoffet sitter bra fra år til år, så må det nye øvinger til hvert år. Konsentrasjonen må være på topp, både under øvingene - og ikke minst under framføringa.

Olav: Jeg har inntrykk av at du sjølv liker lesningene godt; - er det noe du setter spesielt pris på ?

Robert: Da må jeg nevne at jeg synes det er spesielt

morsomt at der så stort aldersspenn mellom innslagene, både de reinte verbale og de musikalske: Det er tekster fra 500-tallet som er oversatt fra latin, det er middelaldertekster som korets egen Leif Pettersen har oversatt eller gjort om og det er tekster fra vår tid. Musikken spenner fra Bach på 1700-tallet til Arne Dagsvik 1991, og fra Handel på til Harald Gullichsen, nylig avgått organist i Skien kirke.

Olav: Er det noe du savner i lesningene ?

Robert: Godt spørsmål – men egentlig er det ikke noe jeg savner. Det at vi år om annet legger til, trekker fra, justerer, er vel mer et uttrykk for at alt kan gjøres annerledes og bedre; - forståelsen for stoffet og kerativiteten er under utvikling – og vi kan gjøre det vi oppfatter som små forbedringer.

Olav: Hva er det ved ”De ni lesninger” som gjør at folk går man av huse for å få dem med seg hvert eneste år ?

Robert: Det er vanskelig å svare på, men hele framføringa er jo en blanding av konsert og gudstjeneste – og appellerer dermed til mange. Det er sterke tekster og sterk musikk, som ser ut til å treffe folk. Så er det jo slik at tekstene og musikken får stå for seg sjølv, uten forklaringer, analyser eller utlegninger, - det snakkes på en måte direkte til folk under hele

framføringa. Når opp mot 400 mennesker hvert år kommer i kirka for å få med lesnings-opplevelsen, så er det vel også et uttrykk for at de liker å høre, se og oppleve det framføringa byr på, og de finner noe trygt og godt i det faste som lesningene står for. Musikken – og tekstene – gir folk en smak av himmelen, de tilbys ikke REMA1000-musikk. Ellers så er jo kirka veldig flott pynta, den er gjort juleklar når framføringa går av stabelen – heder og ære til de som gjør denne viktige jobben -, - da er det kanskje ikke så rart at mange kommer...

Olav: Hva gjør det med Kantoriet og Jentekoret at de hver jul kan gi Kragerøfolket den julegaven som lesningene er?

Robert: Det er ingen tvil om at begge korene setter pris på å bidra til at folk kjenner juleglede og julefred. Alle aktørene er jo glade i lesningene – og de er glade sjølv, - det smitter vel over på kirkegjengerne. Sjølv synes jeg det er stort å være med, ikke minst er det flott å spille orgel under de 4-5 allsangene – når alle i kirka virkelig tar i og synger. Det er en fenomenal musikalsk opplevelse....

Vi snakkes takker Robert for praten – og håper på minst femten nye år med ”De ni lesninger”!

Olav A D

Trine Skjævestad Strand. Min oppgave i teamet er å være turneleder. I tillegg til å reise på team er vi tre jentene studenter på Gimlekollen Mediehøyskole hvor vi går et kurs som heter Kommunikasjon og Livssyn. Bildet er fra studietur til Oxford.

TeamHumming på sightseeing! Her ved "tre sverd i fjell" i Stavanger.

Caroline Johansen og Karoline Vang. To blide 19 åringer fra Alta! Deres oppgave er å undervise avgangselever på videregående skole om identitet og integritet.

Humming People: Christer Slaaen på gitar, Runar Hellum på trommer, Joakim Hansen på vokal og bass og John Hjelmsbakken på gitar. Herlige rockegutter!

NORGE RUNDT

for skjærgårds og kristenrussen

ET ÅR PÅ VEIEN
ET ÅR I KOFFERT
ET ÅR MEDRIGGING
ET ÅR MED LATTER

ET ÅR FOR
SKJÆRGDS

ET ÅR
FOR
JESUS

År har skjærgårds i samarbeid med kristenrussen og Fredtun folkehøyskole satt et nytt team på veien, TeamHumming. Vi er et team på syv stykker som skal reise Norge land og strand rundt for å arrangere kristenruss kick offer, besøke videregående skoler, folkehøyskoler, militærleirer og annet fintfolk. Jeg heter Trine og min oppgave på team er å være turneleder. I tillegg til meg består teamet av to undervisere, Caroline og Karoline og fire gutter som spiller i bandet Humming People, John, Runar, Joakim og Christer.

I høst prøvde vi å samle alle tankene våre og kom frem til et mål, en visjon for teamet og året.

-Vi vil se ungdom og inspirere til engasjerende fellesskap med Jesus i sentrum. Store ord, viktige ord, men også et overkommelig mål. Vi har med oss en som utretter undrer på laget.

Guttene sleit med å huske disse aldri så viktige ordene, så vi lagde en visjon til som er mer lettfattelig: vi vil se russen ta med Jesus på bussen.

Vi ønsker å engasjere russen, få ungdommer til å gjøre, ikke bare mene. Dette prøver vi blant annet å få til gjennom kristenrussens misjonsprosjekt, prosjekt Nehemja. Prosjekt Nehemja drives av Normisjon og hører til på en bibelskole i Ecuador. Dette er et prosjekt som utrunder ungdommer til å bli gode ledere med fokus på Jesus. Kristenrussen skal i løpet av året arrangere innsamlingsaksjoner og forhåpentligvis føle at de er med og gjør en innsats som betyr noe.. Det er nemlig kristenrussens visjon: sammen og tilstede gjør vi en forskjell.

EN TYPISK DAG PÅ TEAM:

11.00 På tide å stå opp!

12.00 Kjøre tre, fire timer.

16.00 Komme frem til bestemmelsesstedet og hilse på.
Mat i magen.
Opprigg og soundcheck.

19.00 Russen kommer!

Karoline og Caroline forteller om kristenrussen og engasjerer folket. Jeg forteller om kristenrussens innsamlingsprosjekt, prosjekt Nehemja, og skryter hemningsløst av Norges største kristne musikkfestival, Skjærgårds music and mission festival!

20.00 Kafe og god stemning.

20.30 Konsert med humming people. Hæla i taket og tenna i tapeten!

21.30 Hengig og signering av EPer for gutta.

22.00 Nedrigg.

00.00 Anlegget er på plass i bilen og vi er snart på plass i senga.

La oss ha omtanke for hverandre, så vi oppgløder hverandre til kjærlighet og gode gjerninger.”
Hebr. 10:24

OPPLANDETS DAGER

Før jul hadde handelsstanden i Kragerø noe som de kalte for opplandets dager. Hensikten var at da skulle bøndene fra de omkringliggende distrikter gjøre julehandelen i Kragerø. Det ble servert ertesuppe på torvet og så kom julenissen med appelsiner og så var det nissemusikk fra hornblåserorkester og frelsesarmesoldater ved julegryta og så var det snøslaps i gatene, så folk måtte trekke i galoger og botfoder.

Det var to lekebutikker i byen. Glassmagsinet og Gulbrandsens magasin. Begge deler gav eventyrlige opplevelser. Jeg husker ennå en heisekran i andre etasje på Glassmagasinet. Du verden så flott den var. Den som hadde fått en sånn til jul. Hos Gulbrandsen var det ikke grenser for hva han hadde i hyllene.

Sverre M. Gulbrandsen var byens høfligste mann. Han hilste alltid på folk ved å løfte på hatten. Inne i forretningen hadde han en blå balje på disken med matchboksbiler. Gjorde vi julehandelen hos Gulbrandsen så hendte det at han gav oss en gratis bil fra baljen, som vi fikk velge ut selv. For en lykke. Postkortholderen som gikk rundt og rundt som en stor trommel når man dro i den var også flott. Det ene fine prospektkortet etter det andre kom fram. Her var glass og serviser og kopper og kar. Såpe, parfyme og vesker. – Morn, morn, du!. og -tusen takk for handelen!

Det var som oftest litt snøfokk i luften på slike dager, da vi samlet oss i den store taxibåten til Egil Ellefsen

som skulle ta oss hjem igjen til Langøy. Folk lo og skralte og pratet. Båten var full av fuglenek og julepakker og pelskrager og sild og julemat og julepost. Gavene var pakket inn, men der var det en presang som lignet mistenkelig på et akebrett. Taxibåten durte så koselig i vei utover i bølgene. I salongen stod det en rødglødende parafinovn og forsøkte å holde kulda ute. Det vil si den var egentlig lysegrønn. Blant redningsvester og folk og julepakker og fuglenek smugklemte vi ungene litt på noen av pakkene, mens båten hev og kastet seg framover i bølgene over Kjøpmannsfjorden.

Sigbjørn Larsen

Julekveld

Jeg gledet meg som unger flest voldsomt til julekvelden. Vi hadde vært ute i skogen og hentet juletre og dratt det hjem på kjelke. Dypt inne i skogen stod det også et barlindtre. Hvert år fjernet vi nennsomt noen få kvister som vi tok med hjem til mamma. Hun dyppet de i gips, strødde glitter på og hang de opp som små juledekorasjoner på dørene, og brukte de som pynt i dekorasjoner på bordene. Adventstaken var en stor bjørkekubbe. Med en naver, et stort bor, hadde pappa gjort fire hull til lysene. Alt var pusset med teakolje og sølvpuss i den vesle stua, så det skinte av det. Alt var nyvasket og nyrstrøket og

lukket av stivelse og grønnsåpe. Jule-treet var pyntet med kuler, norske flagg og glitter, julelys og lenker. ”Og høyt i toppen den blanke stjerne.” I selvflettede kurver hang nøtter og rosiner. Vi hadde lagd julepynt i hele november. Nå var pakkene kommet under treet. Ute fra kjøkkenet begynte det å lukte godt av ribbe. Mine besteforeldre trådte høytidelig inn i den vesle stua. – Riktig God Jul, sa farfar bestandig og alle gav hverandre en juleklem. Presis klokken fem sang Sølvgutten julen inn i radioen. Da var det jul. De voksne kysset hverandre under mistelteinen som var hengt opp over dørkarmen. Hjemmebrygget øl, hjemmelaget surkål og nyrørte tyttebær hørte med. Juleevangeliet likeså. Det ble alltid lest før middag. Svoren var perfekt. Julemiddagen var en eneste kulinarisk opplevelse. Vi jafset i oss juleribba fra frittgående griser med trivselskrøll på halen lenge før vi ante at slikt kunne oppnå stjerner i michelin guiden. Det varte og det rakk. De voksne ble aldri ferdige. Selvsagt var mine besteforeldre der.

Av og til hadde vi besøk av andre gamle i slekta eller noen av naboene også, som ellers ville ha måttet sittet alene på julekvelden. Jeg skjønner nesten ikke hvordan vi fikk plass i de knøttsmå rommene, men der det er hjerterom er det husrom. Jo flere gjester jo flere pakker! Så var det gang rundt jule-treet med julesanger. Alle vers utenat. Og så var det endelig julepakker. Ullsokker, trekkoppbil, bøker, spill, leire, tegnesaker, ski. Et år fikk jeg en rattkjelke! For en presang! Med den ble jeg Labakkens skrekk utpå våren når svallen kom fram i traktorsporene. Det gikk så det kostet nedover bakken. *Sighjorn Larsen*

LAV TERSKEL, HØY HIMMEL

Og en engel.

- et bidrag knytta til Kirkeukas arrangement "Kunst og konsert".

En kald novemberkveld oppdaga jeg en notis for et arrangement i kirka – "Kunst og konsert". Vi som var der fikk innblikk i tankene bak ulike kunstverk som fylte kirkerommet denne kvelden. Spesielt la jeg merke til Jorunn Marie Kvam sitt bilde, og fikk lyst til å snakke mer med kunstneren om motivet.

VS: Du sa i kirka Jorunn, at bildet du presenterte var dine refleksjoner rundt tittelen "Lav terskel, høy himmel", kan du fortell litt mer om dette?

JMK: Når jeg reflekterte over temaet for Kirkeuka så slo det meg at dette kan oppfattes som et idealbildet på nestekjærlighet og kristen verdier.

VS: Hva mener du med det?

JMK: Jo, i tittelen ligger det for meg en aksept til alle mennesker, uansett hvem du er eller hvor du kommer fra. Rett og slett medmenneskelighet i praksis. Vi vet alle at det ikke er like enkelt å leve alltid, å være menneske er kontrastfylt. Alle opplever før eller seinere å møte motgang i livet. Jeg tror det er ved å oppleve kontrastene at en kan vokse som menneske, bli litt klokere og mer tolerant.

VS: Vil du si noe personlig i forhold til din opplevelse

av den lave terskelen og høye himmelen?

JMK: I min oppvekst representerte kirka forbud og påbud, som heller hemmet livsgleden og skapte sperrer og terskler, mer enn den åpna opp for kreativitet, inkludering og glede. Det har tatt meg mange år å nærme meg tro og religion på min egen måte.

VS: Hvordan kommer dette til uttrykk i bildet du viste i kirka?

JMK: I bildet mitt har jeg lekt med kontraster for å visualisere de tankene jeg har. Lys og mørke – representert ved fargene blått, hvitt og sort spiller opp mot hverandre. De glatte partiene mot den grove strukturen gir spenninger i bildet, som er med på å understreke motsetningene i motivet. Når det gjelder det konkrete motivet peker det både på de autoritære rammene, og på det moderlige og det ivaretakende.

Huset, eller kirka på bildet, i motsetning til Madonnaen. Treet i bildet symboliserer kontakten mellom himmel og jord, rota i jorda – toppen i himmelen. Dette er slik jeg opplever bildet. Andre kan oppleve det på andre måter, se ting i bildet som jeg ikke har sett eller tenkt på. Det er det som er så spennende med kunst, opplevelsen skapes i relasjonen mellom bildet og det enkelte mennesket.

VS: Betyr det at Madonnaen du plasserer i bildet har kommet nærmere deg? At du nå opplever kirka mer ivaretakende og inkluderende?

JMK: Ja, det har nok skjedd store endringer i kirka de siste årene. For meg er allikevel det viktigst det som har skjedd i meg sjøl, at jeg nå kan nærme meg det åndelige på en annen måte.

VS: Hvordan kommer motivene i bildene til deg?

JMK: Jeg starter aldri med motivene. Jeg starter ofte med farger i et kaos, begynner å rydde i kaoset, legger til struktur og spiller på kontraster. Etter hvert begynner jeg å lete etter motiver. Bildene blir til intuitivt og spontant, jeg ser aldri for meg hvordan bildet skal bli når det er ferdig. Ofte er det lag på lag med uttrykk, før det endelige bildet er ferdig. Da gjelder det å stoppe i tide!!

VS: Så du planlegger ikke hva du skal gjøre på forhånd, lager en disposisjon på en måte?

JMK: Nei, maleprosessen er en slags kommunikasjon mellom meg og bildet der motivene, fargene og strukturen kommer til underveis.

VS: Er det da slik at det er din underbevissthet som kommer fram i bildet?

JMK: Ja slik er det. I dette konkrete bildet gikk jeg og filosoferte over temaet en stund uten at jeg så for meg noen klare motiver i bildet.

VS: Det har akkurat vært åpning av en utstilling på Skåtøy Galleri og kafé der du bidrar. Temaet for utstillingen er Engler. Hva er ditt forhold til engler?

JMK: Engler har vært viktig for meg i mange år. De symboliserer gode krefter som er der for å ta vare på oss. Det starta vel med glansbilder da jeg var lita. Etterhvert har jeg laga mange typer engler av både gamle blondegardiner, øl-bokser etc. Englene har vært til julegaver, til pynt hjemme, og i malerier. Jeg vet at min storebror setter stor pris på julegavene fra meg. Han har etter hvert en stor samling av ølboks-engler!

Sier Jorunn lunt. Madonnaer, varme farger, kjølige farger, symboler og tanker. Alt presentert med innlevelse og klokskap, kreativitet og kraft. En dag i desember, mens snøen daler over kirkespir og småhus i Kragerø by. Mon tro om ikke tersklene har fått seg nok en liten knekk av dette?

Bergit, 1. desember 08

KRAGERØ MENIGHETSKONTOR

Prost Bente Heibø Modalsli:
35 98 63 62- 97 71 18 04

Sokneprest Harald Monsen:
35 98 63 60- 90 07 65 44

Prostiprest Harald Gulstad:
35 98 63 67- 99 72 40 54

Diakon Berit Lian:
35 98 63 66-99 26 82 98

Sekretær Berit Daland: 35 98 63 61
Kontortid.: Ma- tors, Kjernetid: 09-14

Kirkevergekantoret i Kragerø
Kirkeverge John Kristian Stranden:
35 98 63 64 – 48 21 20 12

Konsulent, kirkegårdssaker:
Bertha Gautefall Hiis: 35 98 63 63

Vi snakkes

Menighetsblad for Kragerø Prestegjeld

Menighetskontoret:
Besøksadr.: Gml. Kragerø v. 12, 3770 Kragerø
Postadr.: Pb 128, 3791 Kragerø
Bank: 2655.55.76403

Redaksjonskomite:
Olav Dreveland 35 98 23 61
Harald Monsen 35 98 17 49
Jenny Hiberger Engeset 35 98 25 51
Morten Skjævestad 915 82 214

Kirkeuka 2008

-FOR EN KIRKEUKE!

Det er gjennomgangstenen fra de som fikk oppleve årets utgave av kirkeuka. Mange gode opplevelser ble det, og det er mange som har gitt uttrykk for at komiteen, som besto av Berit Lian, Terje Wiken, Tove Sveva, Ragnhild Landsend Monsen, Ellen Hvattum, Grethe Hasselid Ljønes, gjorde en kjempeinnsats med forberedelser gjennom hele

året, og gjennomførte med stil! Denne gangen var det mange bidragsytere utenfor våre egne rekker, og både kunstnerne som stilte ut i kirken, forfatteren Edvard Hoem, Dikteren Eyvind Skeie, og foredragsholder Tjostolv Elsebutangen ga uttrykk for glede over å være med. En hjertelig takk til alle som gjorde kirkeuka til det den ble!

HM

Min MENING

**Berit
Kristin
Hegland**

EN TILFELDIG GJEST *i ditt liv.*

Jonas Gardell er mannen bak denne tittelen fra et teaterstykke, vist på Christiania Teater i Oslo denne høsten.

Jeg var der, og noe satt seg i kroppen.

Bilder ble vist foran meg, der jeg satt meg ned i festhumør, klar for en hyggelig kveld, med ektemann og gode venner.

Hadde jeg kommet på feil forestilling?

Bilder av torturerte mennesker, gatetiggere, prostituerte, mannen i kassakøen, den gamle damen som får hjelp på sykehjemmet, og venner samlet i hyggelig lag.

Var inntrykket, "en tilfeldig gjest i mitt liv?"

Noe av det vakreste jeg har vært vitne til dette året, var bildet av Ali Farah og Erik Schjenken som dunker hverandre kameratslig i ryggen og tilgir hverandre utenfor rettsalen. Erik er ambulansesjåføren som forlot Ali skadet i Sofienbergparken sist sommer. Det har vært et turbulent år for dem begge, og anklagene har vært sterke og vonde. Hele Norge har vært mer eller mindre engasjert i saken, og mange vonde ord og tanker har vært rettet mot ambulansesjåføren. Så ser jeg bildet av de to som har påført hverandre smerte, stå der som et bevis, for at det går faktisk an å tilgi det utilgivelige.

Var disse menneskene, "to tilfeldige gjester i mitt liv?"

Jul og gaver, julebord og julekonserter. Ensomhet og uinnfridde forventninger. Jesus og stallen i Betlehem. Nåde og forsoning. Tilgivelse og oppgjør. Alt er der i løpet av noen korte glimt. Julebudskapet, som holder

oss sammen noen hektiske dager i året.

Vi ønsker julefred og barnefryd. Med håp om et glimt av himmel i det triste og vemodige. Ensomheten og samholdet side om side. Kontrastene. Vi henter fram det gode, blir litt mer medgjørliche, og nikker imøtekommende til våre fiender. Jesusbarnet vil ut av krybben, ta bolig i mennesket.

Er Jesus, "en tilfeldig gjest i mitt liv?"

Mitt hjerte alltid vanker

*Mitt hjerte alltid vanker
i Jesu føderom
der samles mine tanker
som i sin hovedsum.*

*Der er min lengsel hjemme
der har min tro sin skatt.
Jeg kan deg aldri glemme,
Velsignet julenatt.*

*Akk kom, jeg opp vil lukke
mitt hjerte og mitt sinn
og full av lengsel sukke:
Kom, Jesus, dog herinn!
Det er ei fremmed bolig,
Du har den selv jo kjøpt,
så skal du bliv trolig
her i mitt hjerte svøpt!*

JULEGAVE

til menighetsbladet!

I et tidligere nummer skrev redaksjonen litt om økonomien for bladet vårt. Bladet skal være selvfinansierende, så vi er avhengige av at mange betaler en frivillig kontingent.

*Nå ber vi leserne
om en julegave!*

Å legge en giro inn i bladet koster såpass mye at det har vi ”skrinlagt”. Veldig mange betaler nå sine regninger via nettbanken.

Hvis ikke dette passer deg, så går det selvsagt an å skrive ut en giro, eller du kan betale direkte i Kragerø Sparebank.

Gironummer til bladet:
2655.55.76403

Tyvand
Kragerø og Drangedal
Begravelsesbyrå

Telefon: 35 98 21 94

Kragerø Sentrum

-nille

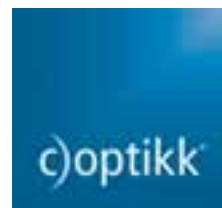
Midt i sentrum
Hva er det vi ikke har?

Telefon 35 98 40 00

Biørnebyen

Optiker Vestøl as
35 98 17 56
Torvgt. 20, 3770 Kragerø

Fagmøbler består av mer enn 70 butikker over hele landet. Som medlem kan vi tilby et stort utvalg møbler til konkurransedyktige priser. I tillegg får du tryggheten ved å handle i nærbutikken. Velkommen til en hyggelig handel!

Solbekk
MØBLER AS

Tlf 35 98 17 28
Besøk vår hjemmeside
www.fagmøbler.no/solbekk

Arkitekthuset Kragerø AS
MORTEN LUNØE
Sivilarkitekt MNAL NPA

Støtt våre annonsører
– de støtter oss!

P. A. Heuchsgt. 18 – 35 98 15 88

Ørvik
PLANTEMARKED a.s
Dalaneveien 2 - 35 98 36 00

Brødr. Wiig
35 98 12 96 - 35 98 05 00
Selvbetjening – servicebiler
Maskinvask – kioskvarer – AVIS

Frithjof Johnsen
35 98 16 68

Kragerø Blomsterleverandør
i over 100 år

35 98 18 14 – 35 98 22 09 – 35 98 20 87

URMAKERMESTER ARVID
Tlf. 35 98 03 60 – Faks 35 98 10 58

Hjallum A.s
Ing. og aut. Rørleggerforretning
Tlf. 35 98 13 75 Fax 35 98 35 65

Skåtøy Regnskapsservice

35 98 65 60 • www.krageroelektriske.no

Norske legemidler
– produsert i Kragerø!
www.weifa.no

Den lokale leverandør av gravmonumenter
Navntilførsel, oppussing m.m.

Tlf. 35 99 04 04 • Fax. 35 99 83 44 – Ta kontakt for avtale

Skic - BUTIKKENE
TORLEIF KILÉN
Storgt. 15, Kragerø 35 98 16 11
Volum, Sannidal - 35 98 78 10

Gullkonfirmanter

OG KRAGERØ SANGFORENING

*J*kragerø kirke 19. oktober var årets gullkonfirmanter invitert til kirken og påfølgende middag på Admiralen. Det ble en minneverdig dag for oss som fikk være sammen med festkledd og humørfylte jubilanter fra Kragerø, Kongsberg og Oslo. Kragerø sangforening bidro med flott og kraftfull sang

i kirken, og under middagen holdt tildligere sokneprest Leif Westermoen et svært interessant lysbildeforedrag om historien bak kirkene i Kragerø. Takk til alle som bidro, og et ønske fra gullkonfirmanter som har flyttet ut av kommunen: Vi skulle gjerne møtt flere av gullkonfirmantene her fra byen!

Gullkonfirmanter i Kragerø kike 19. oktober. Foran fra venstre: Laila Monica Lofthaug, Inger Liv Høilund, Berit Stärk Knudsen, Tonny Helene Henriksen, Rita Katrina Rødsand, Annie Johanne Hudson Skarre, Berit Mjelland, Inger Liv Andersen.
Bak: Harald Monsen(sokneprest), Arne Rygh, Harry Minde, Svein Knudsen, Knut Willy Karlsen, Thor Kristian Johannesen.

KRAGERØ KIRKE

- 09.11 Nathalie Vik Moldfjell
09.11 Håkon Lutro
09.11 Lucas Grøgaard
30.11 Thomas Kjendal - Steffensen
30.11 Nora Tolnæs Endresen
30.11 Anine Eilertsen Gundersen
30.11 Viktor Jensen

STØLE KIRKE

- 02.08 Karl Anders Ørvik

KRAGERØ KIRKE

- 06.10 Anders Kristian Fog Salvesen
14.10 Alf Andreas Moen
18.10 Edel Synøve Heimly
20.10 Aagot Paulsen
21.10 Frøydis Nilsen
01.11 Gjertrud Viola Olsen
06.11 Stein Bjørnar Johannessen
09.11 Margareth Synnøve Svingen
12.11 Aud Johansen
14.11 Odd Karl Magnus Knudsen
15.11 Edvard Karsten Selvåg
25.11 Freddy Mathilde Nilsen
25.11 Sigmund Norfred Jensen
26.11 Marry Olsen
28.11 Gillis Olèn Johansson

SKÅTØY KIRKE

- 08.10 Bootham Kalwvan Skogli,
begravd Jomfruland
25.10 Karl-Anton Larsen

Vi beklager at navnene på døde og døpte ble forbyttet i forrige utgave av menighetsbladet. Dette skal ikke gjenta seg.

Hilsen redaksjonen

JULETRIFEST

God, gammeldags juletrifest i
STØLE KIRKE

SØNDAG 04. JANUAR KL. 17.00.

Harald Gulstad, De tre vise menn, åresalg og sang.
Ta med deg noe å spise.

Velkommen til Levangsheia menighet!

LEVANGSHEIA NORMISJON

*program
våren 2009*

SØNDAG 25.01

**ETTERMIDDAGSKAFFE I STØLE KIRKE
KL. 16.00**

Anne Synnøve Storemyr forteller og viser bilder fra misjonstur til Mali i nov.

MANDAG 09.02

STØLE MENIGHETSHUS KL. 19.00

Samtale om neste søndags tekst

TORS DAG 26.02

ÅRSMØTE I STØLE KIRKE KL. 19.00

Sam Tore Bamble og Dametrioen fra Støle

MANDAG 09.03

STØLE MENIGHETSHUS KL. 19.00

Samtale om neste søndags tekst

TORS DAG 26.03

STØLE MENIGHETSHUS KL. 19.00

Misjonsmøte. Chris Millett.

SØNDAG 26.04

**ETTERMIDDAGSKAFFE I STØLE
MENIGHETSHUS KL. 16.00**

TORS DAG 07.05

MØTE I STØLE KIRKE KL. 18.00

Kirsten Holmbakken Eliassen og Bamble
Frikirkekor, Frekvens

TIRSDAGSKLUBBEN (BARNEKLUBB)

**ANNENHVER TIRSDAG KL. 17.30 I
MENIGHETSHUSET!**

Kirkens juleprogram 2008

Julaften kl.10.30:	SENIORSENTERET. Juleandakt. H.Monsen. R.Carding
Julaften kl.12.00:	MARIENLYST SYKEHJEM. Juleandakt. H.Monsen. R.Carding
Julaften kl.13.00:	TANGEHEIA OMSORGSBOLIG
Julaften kl. 12.00:	STABBESTAD OMSORGSBOLIG. Juleandakt. H.Gulstad. G.Fjellheim
Julaften kl. 14.00:	SKÅTØY KIRKE. Gudstjeneste. H.Gulstad
Julaften kl. 14.30:	KRAGERØ KIRKE. Gudstjeneste. B.H. Modalsli.
Julaften kl. 16.00:	KRAGERØ KIRKE. Gudstjeneste. B.H. Modalsli.
Julaften kl. 16.00:	STØLE KIRKE. Gudstjeneste. H.Gulstad. <i>Ofring i alle kirkene til Kirkens Nødhjelp julaften!</i>
25.des; 1.juledag kl.11:	KRAGERØ KIRKE. Høytidsgudstjeneste i B. H. Modalsli og H.Monsen. <i>Ofring til Det Norske Misjonsselskap</i>
26.des;2.juledag kl.11.00:	STØLE KIRKE. Høytidsgudstjeneste. H.Monsen. <i>Ofring til Det Norske Misjonsselskap</i>
28.des. kl.19.00:	KRAGERØ KIRKE. Romjulsconsert. Robert Carding, Jentekorene. og Kantorigruppe.Kollekt til jentekoret.
31.des.kl.16.00	SKÅTØY: B.Modalsli. Fakkelvandring til Darefjell.
31.des.Nyttårsaften kl. 23.00:	KRAGERØ KIRKE. Gudstjeneste B.H. Modalsli
1.Nyttårsdag kl. 12.00 (NB!)	KRAGERØ KIRKE. Økumenisk gudstjeneste. B.Modalsli m.fl
04.januar kl.17.00	STØLE KIRKE. Menighetens familiejuletrefest. H.Gulstad.

GUDSTJENESTER 2009

11.01-1.s.e.Kristi åpenbaring

Kragerø kirke kl.11.00

Skåtøy kirke kl.11.30

18.01 - 2.s.e.Kristi åpenbaring

Kragerø kirke kl.11.00

Støle kirke kl.11.00

25.01 – 3.s.e Kristi Åpenbaring

Kragerø kirke kl.18.00 Kveldsgudstjeneste

01.februar – Vingårdssøndag

Kragerø kirke kl.11.00

Støle kirke kl.11.00

08.februar – Sãmamnssøndag

Kragerø kirke kl.11.00

Skåtøy kirke kl.11.30

15.februar – Kristi forklarelsesdag

Kragerø kirke kl.11.00

Støle kirke kl.11.00

22.februar – Maria Budskapsdag

Kragerø kirke kl.18.00. Kveldsgudstjeneste.

01.mars – 1.s.i faste

Kragerø kirke kl.11.00

Støle kirke kl.17.00. Årsfest

08.mars – 2.s.i faste

Kragerø kirke kl.11.00

Skåtøy kirke kl.11.30

15.mars – 3.s.i faste

Kragerø kirke kl.11.00. Årsmøte

Støle kirke kl.11.00

22.mars – Maria Budskapsdag

Kragerø kirke kl.11.00

29.mars –5.s.i faste

Kragerø kirke kl.11.00

Husk: Fasteaksjonen til Kirkens Nødhjelp 31.03 !

05.april – Palmesøndag

Kragerø kirke kl.11.00

Støle kirke kl.11.00

Jule ANDAKTEN

av Harald Monsen

ADVENT — ventetid?

Det ligger vel i ordet, tenker mange. Jeg må medgi at det er et takknemlig poeng, tenk bare på alle barn med julekalender på veggen som teller ned dagene til jul med stor glede og forventning.

Likevel bygger det på en misforståelse, dessverre.

Advent kommer fra et svært gammelt kirkelig begrep: Adventus Domini- Herrens komme.

Fokus ligger altså ikke på vår venting, men på Han som kommer.

For min del har det gitt et nytt perspektiv på Julehøytiden. I vår tid er det så mye som gjør oss selvsentrerte, også i advent. Jeg vet ikke om det gjelder barna første rekke, det er heller vi voksne som har glemt ventingens kunst. Hvordan skal kommende generasjoner oppleve hvor fantastisk det er å glede seg til noe, når vi har lært oss til å tilfredsstille ethvert behov med én gang det oppstår? Ønsker vi oss en ny mobiltelefon, går vi i butikken samme dag. Vi venter ikke til sommeren med å dra på utenlandsferie. Kommer noen to minutter over tiden, ringer vi. Vi vil jo ikke stå og vente unødige.

- Vi låner penger til forbruksartikler så vi skal slippe å vente.

Hva har vi så å vente på. Hva har vi så å glede oss til?

I advent kommer igjen en gammel bibelsk verdi til overflaten: Tålmodighet. Kan det være at den som har lært seg tålmodighet også har større evne til glede når et dypt og langvarig ønske til slutt innfris?

I Jerusalem bodde det den gang en mann som hette Simeon; han var rettskaffen og gudfryktig og ventet på tiden som skulle komme med trøst for Israel. Den Hellige Ånd var over ham, og Ånden hadde latt ham få vite at han ikke skulle dø før han hadde sett Herrens Salvede. Nå kom han til templet, ledet av Ånden. Og da Jesu foreldre kom med barnet for å gjøre med ham som skikk var etter loven, tok Simeon barnet i sine armer, priste Gud og sa:

Herre, nå lar du din tjener fare herfra i fred, slik som du har sagt. Med egne øyne har jeg sett din frelse... Luk 2:25-40